

Sygnatura akt II C 339/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR K. T.

Protokolant staż. J. P.

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2017 roku w Łodzi

sprawy w powództwa P. Ł.

przeciwko (...) Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę (...) (dziewiętnaście tysięcy osiemset sześćdziesiąt sześć) złotych z odsetkami:

a) od kwoty (...) (dwanaście tysięcy) złotych ustawowymi od dnia 30 maja 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

b) od kwoty (...) (siedem tysięcy osiemset sześćdziesiąt sześć) złotych ustawowymi za opóźnienie od dnia 27 kwietnia 2017 roku do dnia zapłaty;

1. oddala powództwo w pozostałej części;

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę (...) (dwa tysiące czterysta czterdzieści dziewięć) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

3. obciąża, tytułem tymczasowo wyłożonych wydatków i opłaty od rozszerzonej części powództwa, na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi:

a) powoda kwotą 377 (trzysta siedemdziesiąt siedem) złotych, którą ściągnąć z roszczenia zasądzonego w punkcie 1. wyroku;

b) pozwanego kwotą (...),91 (tysiąc siedemset dziewiętnaście 91/100) złotych.

Sygnatura akt II C 339/14

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 13 maja 2014 roku, P. Ł. reprezentowany przez pełnomocnika w osobie adwokata, domagał się zasądzenia od (...) Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 12.000 zł tytułem wyrównania zadośćuczynienia z odsetkami ustawowymi od dnia 12 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu według norm przepisanych, w związku z wypadkiem komunikacyjnym, jakiemu uległ powód w dniu 18 maja 2012 roku.

(pozew k. 2-5, pełnomocnictwo k. 6)

W odpowiedzi na pozew pozwany, reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Nie zakwestionował okoliczności zdarzenia, ani odpowiedzialności pozwanego z tytułu OC sprawcy szkody. Kwestionował powództwo co do wysokości i termin, od jakiego powód domaga się odsetek.

(odpowiedź na pozew k. 21-24v, pełnomocnictwo k. 25, odpis z KRS pozwanego k. 27-34)

W piśmie procesowym z dnia 25 kwietnia 2017 roku (data pisma), pełnomocnik powoda rozszerzył żądanie zapłaty z tytułu zadośćuczynienia wnosząc o zasądzenie kolejnej kwoty 12.000 zł z wyrównaniem do kwoty 26.400 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia doręczenia pozwanemu pisma rozszerzającego powództwo do dnia zapłaty. Nadto, żądał zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kwoty 266 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia doręczenia pozwanemu pisma rozszerzającego powództwo do dnia zapłaty tytułem skapitalizowanej renty na zwiększone potrzeby powoda w postaci opieki osób trzecich (28 dni x 1 godzina x 9,50 zł/h).

(pismo k. 305-307)

Pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa w rozszerzonym zakresie.

(pismo k. 311)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 maja 2012 roku w Ł., na ulicy (...) doszło do kolizji drogowej, w której W. C. kierując pojazdem marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wykonując manewr skrętu w lewo, nie zachował szczególnej ostrożności, nie ustąpił pierwszeństwa i spowodował zderzenie z pojazdem marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...), kierowanym przez powoda. Pojazd marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej w pozwanym Towarzystwie. Sprawca wypadku został ukarany prawomocnym wyrokiem karnym.

(kserokopia wyroku k. 8-8v, kserokopia notatki urzędowej k. 85-86, kserokopia polisy k. 87-88, dokumentacja zdjęciowa k. 89-96)

Na skutek zderzenia powód uderzył głową w boczny słupek, na chwilę stracił przytomność. Miał zapięte pasy bezpieczeństwa. Z miejsca wypadku powód został przewieziony karetką do Szpitala im. (...) w Ł., gdzie przebywał od 18 do 20 maja 2012 roku. Powoda skierowano do dalszego leczenia w poradni neurologicznej i chirurgicznej. Powód otrzymał lekarskie zwolnienie z pracy do maja 2012 roku. Powód przez pierwszy tydzień pobytu w domu głównie pozostawał w pozycji leżącej. Z powodu odczuwania bólów karku z drętwieniem obu rąk w dniu 26 czerwca 2012 roku zgłosił się do neurologa. W sierpniu i wrześniu odbył cykl zabiegów fizjoterapeutycznych, po których nastąpiła okresowa, trwająca przez ok. miesiąc poprawa. Powód pozostając w domu starał się również wykonywać ćwiczenia we własnym zakresie według otrzymanego instruktażu. W dniu 10 kwietnia 2013 roku powód zgłosił się do poradni chirurgii ortopedyczno-urazowej z powodu silnych bólów głowy i kręgosłupa szyjnego. Otrzymał zalecenia zakładania kołnierza ortopedycznego typu S.. Skierowano powoda na badanie (...). Kolejna wizyta miała miejsce w dniu 29 czerwca 2013 roku. Po zastosowanych iniekcjach i rehabilitacji dolegliwości bólowe zmniejszyły się. Chirurg uznał leczenie i rehabilitację za zakończone. Kolejne nasilenie dolegliwości odnotowano w czasie wizyty w dniu 18 września 2013 roku. Po zastosowanym leczeniu nastąpiła poprawa i uznano je za zakończone w dniu 19 października 2013 roku.

(dokumentacja medyczna k. 9-17, k. 66-68, k. 74-78, k. 105-107, k. 133-135, 139-145, k. 164-164a, zeznania świadka A. Ł. zapis rozprawy od 00:08:20 oraz k. 308, zeznania powoda zapis rozprawy od 00:16:52 oraz k. 308-310 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami k. 172-173)

Po wypadku powód nie mógł robić zakupów, odbierać dziecka z przedszkola, wykonywać czynności domowych. Powoda wyręczała żona. Wymagał pomocy przy zawiązywaniu butów i innych czynnościach wymagających schylenia. Żona odwoziła powoda na rehabilitację i do lekarzy.

(zeznania świadka A. Ł. zapis rozprawy od 00:08:20 oraz k. 308, zeznania powoda zapis rozprawy od 00:16:52 oraz k. 308-310 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami k. 172-173)

Powód bał się prowadzić samochód, miał ograniczoną pewność przy prowadzeniu pojazdu. Do kwietnia 2014 roku do pracy jeździł autobusem. W pracy jeździł samochodem, ale prosił kolegę żeby to on prowadził. Powód chodził do psychologa w związku z problemami z jazdą samochodem.

(zeznania świadka A. Ł. zapis rozprawy od 00:08:20 oraz k. 308, zeznania powoda zapis rozprawy od 00:16:52 oraz k. 308-310 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami k. 172-173)

Po wypadku powód częściej odczuwa ból głowy, jest bardziej wrażliwy na światło. Powodowi przy dłuższych czynnościach drętwieją ręce. Cierpi na bóle kręgosłupa w odcinku szyjnym przy dynamicznym skręcie i większym obciążeniu fizycznym.

(zeznania świadka A. Ł. zapis rozprawy od 00:08:20 oraz k. 308, zeznania powoda zapis rozprawy od 00:16:52 oraz k. 308-310 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami k. 172-173)

Powód był członkiem grupy realizacyjnej (...). W związku z ograniczeniami ruchowymi po wypadku musiał zrezygnować z udziału w tej grupie. Ograniczył treningi sportowe związane ze sztukami walki i siłownią. Przy zabawie z dziećmi nie jest już taki dynamiczny, jest bardziej ostrożny. Powód przechodzi testy sprawnościowe co rok. Ma gorsze wyniki niż przed wypadkiem mieszczące się w dolnych granicach. Wyniki są również obniżone z uwagi na wiek i funkcję.

(zaświadczenia k. 160, zeznania powoda zapis rozprawy od 00:16:52 oraz k. 308-310 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami k. 172-173)

W dniu 16 lipca 2013 roku powód zgłosił pozwanemu szkodę. Decyzją z dnia 13 sierpnia 2013 roku pozwany przyznał i wypłacił na rzecz powoda zadośćuczynienie w kwocie 2.400 zł.

(zgłoszenie szkody k. 63, decyzja k. 17)

Przed wypadkiem powód w 1999 lub 2000 roku przebył uraz ze złamaniem miednicy. W 2005 roku powód doznał urazu głowy i kręgosłupa lędźwiowego.

(bezsporne, dokumentacja medyczna k. 153-156v)

Wskutek zdarzenia drogowego powód doznał urazu głowy ze wstrząśnieniem mózgu skutkującego powstaniem długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5 % (pkt 10a rozporządzenia) oraz urazu kręgosłupa szyjnego ze złamaniem trzonu kręgu C4 skutkującego powstaniem długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5% (pkt 94a rozporządzenia). Nadto cierpiał na korzeniowy zespół bólowy kręgosłupa szyjnego i nerwicę pourazową. Orzekając o uszczerbku na zdrowiu biegły nie musiał stwierdzić cech uszkodzenia układu nerwowego badając powoda 3 lata po wypadku. Cierpienia fizyczne związane z bólem głowy i kręgosłupa szyjnego mogły mieć nasilenie znaczne przez okres 6 tygodni, później malejące, ale utrzymujące się ponad 6 miesięcy. Powód może odczuwać skutki zdarzenia w sytuacjach przeciążeń i większych wysiłków fizycznych. Mogą one utrudniać wykonywanie ćwiczeń fizycznych wymaganych w związku z uprawianym zawodem. Powód wymagał pomocy osób trzecich przez okres około 4 tygodni w wykonywaniu cięższych prac domowych, zakupów przez okres 1 godziny dziennie. Z punktu widzenia neurologa możliwe jest uzyskanie pełnej sprawności fizycznej. Brak jest dowodów, że powód leczył się z powodu zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa. Zgłaszane dolegliwości bólowe mają niewątpliwie związek z przebyłym wypadkiem z dnia 18 maja 2012 roku. Powód korzystał z rehabilitacji w ramach NFZ, co korzystnie wpłynęło na jego stan zdrowia. Rokowania odległe są korzystne, aczkolwiek przebyty uraz może przyspieszyć rozwój choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa. Powód nie przejawia cech agrawacji.

(opinia biegłego neurologa: podstawowa k. 200-201v, uzupełniająca k. 224-224v, k. 288-289)

Z punktu widzenia biegłego w zakresie rehabilitacji medycznej u powoda występuje długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5% (pkt 94a rozporządzenia) obejmujący zespół bólowy szyjny korzeniowy. Zakres cierpień fizycznych powoda z powodu dolegliwości bólowych był znaczny przez około 6 tygodni, następnie zakres cierpień fizycznych był umiarkowany z tendencją do ustępowania i utrzymywał się ponad 6 miesięcy. Powód był rehabilitowany ambulatoryjnie, zlecona fizjoterapia nie powodowała u powoda cierpień fizycznych. Z powodu wypadku powód miał orzeczoną niezdolność do pracy przez około miesiąc. W związku ze skutkami wypadku u powoda mogą występować okresowe dolegliwości bólowe i ograniczenia ruchomości kręgosłupa zwłaszcza po większych wysiłkach, przy pracy z utrzymywaniem długotrwałej pozycji statycznej kręgosłupa. W związku z zawodem powoda wymagającym wysokiej sprawności fizycznej w przyszłości mogą one czasowo ograniczać jego zdolność do pracy. W przyszłości u powoda mogą wystąpić wcześniejsze zmiany zwyrodnieniowe w części szyjnej kręgosłupa. Po wypadku był samodzielny w samoobsłudze. Wymagał pomocy osób trzecich, w czynnościach prowadzenia gospodarstwa domowego, w obowiązkach domowych wykonywanych przed wypadkiem w wymiarze 1 godzinie dziennie przez 4 tygodnie. Powód po wypadku był leczony neurologicznie, ortopedycznie i był rehabilitowany z dobrym skutkiem. Uzyskał sprawność w stopniu pozwalającym na powrót do pracy, przy ograniczeniu wymogów stanowiska pracy. Z punktu widzenia biegłego z rehabilitacji medycznej możliwe jest uzyskanie przez powoda pełnej sprawności fizycznej. W przypadku wystąpienia dolegliwości wymienionych w pkt 3 wystarczające będą ambulatoryjne zabiegi rehabilitacyjne w okresie wystąpienia objawów. W przypadku pytań i konieczności uzupełnienia opinii uprzejmie proszę o możliwość pisemnych odpowiedzi i uzupełnień, ze względu na obowiązki lekarza jakie wykonuję w codziennej pracy w oddziale i poradni.

(opinia biegłego rehabilitanta podstawowa: k. 246-250, uzupełniająca k. 274)

Powód wskutek zdarzenia drogowego w zakresie narządów ruchu doznał naciągnięcia kręgosłupa szyjnego. U powoda ponadto istnieją niewielkie zmiany zwyrodnieniowe o charakterze dyskopatii. Po zastosowanym leczeniu zachowawczym i usprawniającym obecnie utrzymuje się okresowy mierny zespół bólowy. Uszczerbek na zdrowiu powoda na skutek doznanych obrażeń narządów ruchu wynosi obecnie 0% (wg poz. 89a rozporządzenia). Badaniem przedmiotowym nie stwierdzono żadnych ograniczeń ruchomości kręgosłupa. Zakres cierpień fizycznych powoda w związku z doznanymi obrażeniami narządów ruchu należy określić jako nieznaczny. Jest to związane z doznawanym bólem, pobytem w szpitalu, wykonywaniem ćwiczeń i zabiegów usprawniających, odczuwanymi ograniczeniami sprawności. U powoda mogła występować potrzeba częściowej pomocy osób trzecich przez okres ok. 4 tygodni po zdarzeniu przeciętnie w ciągu ok. dwóch godzin dziennie w czasie największych dolegliwości bólowych, zanim nie odzyskał dostatecznej sprawności kończyn górnych. Dotyczyło to, wyręczania lub pomocy praktycznie we wszystkich czynnościach związanych z większym wysiłkiem, zwłaszcza z koniecznością dłuższego stania, chodzenia, schylania się i jednoczesnego użycia obu rąk. Obecnie nie występuje potrzeba pomocy osób trzecich. Powód przeszedł specjalistyczne leczenie usprawniające w okresie sierpnia/września 2012 roku, po którym następowała poprawa. Wszelkie zastosowane u powoda ćwiczenia i zabiegi usprawniające z zakresu fizjo- i fizykoterapii były uzasadnione. Podstawowe pakiety ćwiczeń i zabiegów w poradni rehabilitacyjnej jest zwykle dostępne na zasadach refundacji przez NFZ. W przypadku powoda odwołanie wdrożenia leczenia usprawniającego mogłoby mieć niekorzystny wpływ na ostateczny jego wynik. Rokowania na przyszłość powoda należy określić jako dobre. Powód odzyskał pełny zakres ruchomości stawów kręgosłupa i kończyn, zaniki mięśni nie występują. Obecnie zastosowanie u powoda systematycznych zabiegów fizjoterapeutycznych wynikałoby wyłącznie ze zgłaszanego zespołu bólowego, odczuwanego w sposób subiektywny. Leczenie urazów narządów ruchu doznanych przez powoda w dniu 18 maja 2012 roku należy uznać za zakończone z dobrym wynikiem. Z punktu widzenia chirurga ortopedy możliwe jest odzyskanie przez powoda pełnej sprawności fizycznej. Pewną przeszkodą są odczuwane dolegliwości typu subiektywnego. U powoda przed wypadkiem występowały w sposób bezobjawowy niewielkie zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa o charakterze dyskopatii C3/C4. Spłylenie fizjologicznej lordozy opisywane w wyniku badania (...) może świadczyć o wzmożonym napięciu mięśni przykręgosłupowych. Są to często spotykane reakcje na stosunkowo niewielkie urazy. U części całkowicie zdrowych osób spłylenie fizjologicznych krzywizn kręgosłupa jest cechą osobniczą.

(opinia biegłego ortopedy k. 263-265)

Stawka jednej godziny opieki wynosi 9,50 zł.

(bezsporne)

Sąd oddalił wniosek strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z ustnej opinii uzupełniającej biegłych z zakresu rehabilitacji medycznej, oraz z zakresu neurologii nie znajdując podstawy do jego uwzględnienia. Opinie każdego z biegłych są spójne, logiczne, zawiera kategorię wnioski oraz wzajemnie się uzupełniają. Biegli ustosunkowali się do wszystkich pytań postawionych przez Sąd i pełnomocnika. Opinie zostały sporządzone w oparciu o dostępną dokumentację medyczną i badanie powoda. W przekonaniu sądu opinie wyznaczonych biegłych są na tyle kategorię i przekonujące, że wystarczająco wyjaśniają zagadnienie wymagające wiadomości specjalnych. Jako specjaliści biegli posiadają wiedzę, jaki jest mechanizm powstawania obrażeń określonego rodzaju.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne w znacznej części. Jeżeli chodzi o podstawę odpowiedzialności pozwanego za szkodę, jakiej doznał powód, i w związku z którą zgłosiła roszczenia objęte pozwem, to, zgodnie z art. 436§2 kc, w razie zderzenia się pojazdów, samoistny posiadacz pojazdu mechanicznego ponosi odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną w ruchu pojazdu, na zasadzie winy. Zgodnie z art. 34 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych (...), z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. W myśl zaś art. 35 tej ustawy, ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych objęta jest odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem pojazdu. Wreszcie zgodnie z art. 822 § 1 i 4 kc, przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel jest zobowiązany do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony, zaś uprawniony do odszkodowania może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

W świetle stanu faktycznego, ustalonego powyżej, osobą odpowiedzialną za zdarzenie drogowe był kierujący pojazdem marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) (ubezpieczonym w zakresie OC posiadaczy pojazdów u pozwanego).

Zgodnie z art. 445 § 1 kc, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. W orzecznictwie wskazuje się na potrzebę poszukiwania obiektywnych i sprawdzalnych kryteriów oceny jego wysokości, choć przy uwzględnieniu indywidualnej sytuacji stron. Do podstawowych kryteriów oceny w tym zakresie zalicza się stopień i czas trwania cierpień fizycznych i psychicznych, trwałość obrażeń, prognozy na przyszłość, wiek poszkodowanego, skutki w zakresie życia osobistego oraz zawodowego, konieczność wyrzeczenia się określonych czynności życiowych, korzystania z pomocy innych osób, czy wreszcie stopień przyczynienia się poszkodowanego i winy sprawcy szkody (tak między innymi Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 4 czerwca 1968 roku, I PR 175/68, OSNCP 1968, nr 2, poz.37 oraz w uchwale pełnego składu Izby Cywilnej z dnia 8 grudnia 1973 roku, III CZP 37/73, OSNCP 1974, nr 9, poz.145). Biorąc pod uwagę skutki zdarzenia na zdrowiu powoda, ustalone w oparciu o opinie biegłych oraz zeznania świadka i przesłuchanie powoda w ocenie Sądu Rejonowego kwota zadośćuczynienia jest uzasadniona co do łącznej wysokości 22.000 zł, co oznacza, przy uwzględnieniu wypłaconej już kwoty 2.400 zł, że żądanie jest zasadne co do kwoty 19.600 zł. Powód doznał uszczerbku w sferze fizycznej. Zdarzenie skutkowało powstaniem urazu kręgosłupa szyjnego i wstrząśnienia mózgu, a także wystąpieniem dolegliwości bólowych, koniecznością zażywania leków i noszenia okresowo kołnierza ortopedycznego, odbyciem leczenia i rehabilitacji. Wypadek dotknął również sfery psychicznej powoda, który po zdarzeniu mógł odczuwać dyskomfort emocjonalny, obawiał się prowadzić samochód przez kilka miesięcy. Powód zmuszony był korzystać z pomocy innych osób, nie mógł być aktywny fizycznie, wypełniać

obowiązków domowych, opiekować się dzieckiem. Wypadek rzutował na pracę zawodową powoda, który nie był w stanie wykonywać wszystkich wcześniejszych obowiązków.

Jak stanowi art. 444 § 1 kc, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu szkody. Zgodnie z § 2 art. 444 kc, jeżeli zwiększyły się potrzeby poszkodowanego, może on żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedniej renty. Jak wynika z opinii biegłego neurologa powód wymagał pomocy osób trzecich w okresie 4 tygodni po wypadku w wymiarze 1 godzin dziennie. Jak wynika z zeznań świadka i powoda pomoc taka była faktycznie udzielana przez żonę powoda. Przy przyjęciu bezspornej stawki 9,50 zł za godzinę pomocy świadczenie z tego tytułu wynosiło 28 dni x 1h x 9,50zł/h = 266 zł.

Co do żądania odsetek, należy wskazać, że pozwanemu zgłoszono szkodę w dniu 16 lipca 2013 roku bez określenia kwotowego żądania. Decyzją z dnia 13 sierpnia 2013 roku pozwany przyznał i wypłacił na rzecz powoda zadośćuczynienie w kwocie 2.400 zł. Odsetki ustawowe od kwoty 12.000 zł zasądzono zatem od dnia następującego po dniu doręczenia pozwanemu odpisu pozwu (k. 20), tj. od 30 maja 2014 roku, zaś od kwoty 7.600 zł oraz odszkodowania w wysokości 266 zł, zgodnie z żądaniem, od dnia następującego po dniu doręczenia pozwanemu rozszerzającego powództwo (k. 307 na rozprawie) czyli od dnia 27 kwietnia 2017 roku.

Podstawą zasądzenia odsetek jest art. 481 i 817 k.c. Z uwagi na wyodrębnienie od 1 stycznia 2016 roku odsetek ustawowych za opóźnienie, w wyroku odpowiednio rozdzielono okresy, za jakie zasądzono odsetki.

W pozostałym zakresie powództwo jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

Jeżeli chodzi o koszty procesu, sąd obciążył nimi strony stosownie do wyniku procesu (art. 100 zd. 1 kpc). Powód poniósł koszty 3.517 zł (2.400 zł wynagrodzenie pełnomocnika, 17 zł opłata od pełnomocnictwa, 600 zł opłata od pozwu, 500 zł zaliczka na wynagrodzenie biegłych zużyta w całości). Pozwany poniósł koszty 2.417 zł (2.400 zł wynagrodzenie pełnomocnika, 17 zł). Łącznie koszty stron wyniosły 5.934 zł. Powód wygrał w 82% (zasądzono kwotę 19.866 zł, zaś powód domagał się kwoty 24.266 zł (24.000 zł zadośćuczynienie, 266 zł odszkodowanie). Powód winien zatem ponieść 18% sumy kosztów stron, tj. 1.068 zł, a poniósł o 2.449 zł więcej.

Jeżeli chodzi o koszty sądowe, złożyła się na nie: opłata od rozszerzonej części powództwa w wysokości 266 zł oraz wynagrodzenia biegłych: 88,18 zł (k. 235), 560, 48 zł (k. 253), 633,54 zł (k. 270), 38,79 zł (k. 270), 52,04 zł (k. 280), 109,88 zł (k. 290). Sąd obciążył tymi kosztami strony także stosownie do wyniku postępowania (art. 113 ust. 1 i 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).